

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN
te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT
binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 22 MAART.

Genever belasting.

Het voorstel van een wetsontwerp door M. Frère-Orban, minister van financiën, tot verhooging der lasten op den sterken drank, is door zekere klas van werklieden en ook door vele herbergiers niet goed onthaald geworden. Sommige stokers hebben nu reeds den genever opgeslagen — wij weten juist niet waarom — en deze verhoging bevat juist niet algemeen. Vergaderingen van herbergiers worden gehouden; zoo zien wij in de dagbladen van Antwerpen, dat aldaar eene dergelijke bijeenkomst heeft plaats gehad.

« Gisteren heeft in den St. Sebastiaan eene vereeniging van herbergiers plaats gehad, om het voorstel van verhoging op den genever te bespreken. Ook het werkvolk, dat reeds door de vergadering in het Gulden Vlies was wakker gemaakt, waar men besloten heeft den borrel een cent duurder te verkoopen — ook 't werkvolk was in zeer groot getal opgekomen.

« De eerste spreker had het vooral op stokers gemunt en weet aan deze den opslag; doch een tweede spreker viel duchtig op M. Frère, die, zegde hij den werkmans misgunt een borrel te drinken. Hij rantede de voorgedragene wet aan en werd gedurig in die aanrandingen door het publiek toegejuicht.

« Het voorstel om den borrel voortaan 4 centen te verkoopen, is niet kunnen aangenomen worden; men wilde eerst petitionneeren en daarna zien wat er te doen valt. De protestatiën zijn zoo hevig als maar mogelijk is, en het gelukt niet de verhoging per borrel gestemd te krijgen, aangezien de werklieden zeggen dat zij het alreë niet moeten zijn, die de belasting betalen.

« Het bureau, toegevoerd aan den wil der meerderheid, bestaande meestendeels uit werkvolk, heeft besloten eene petitie op te maken aan de Kamers, opdat deze de wet, door M. Frère voorgesteld, niet zou aannemen.

« Ziedaar hoe eene Antwerpse gazette over die vergadering verslag doet.

Het wetsontwerp is voorgesteld met 't hoogst loflijk zedelijk doel de dronkenschap te doen afnemen; of het dit doel zal bereiken blijft te zien; in allen gevallen is het prijzenswaardig het te beproeven. Drie belangrijke wijzigingen, waaruit de werkersklas ongetwijfeld veel voordeel zal trekken, zullen worden gebracht in 't stelsel der belastingen, namelijk de afschaffing van het accijnsrecht op het zout, dat bijzonder veel in den landbouw wordt gebruikt; de afschaffing der inkomrechten op den visch, en de vermindering van het brievenport. Men moest natuurlijk iets anders belastingen om het evenwicht in de inkomsten des lands te herstellen.

Men kan in het oog van vele geneesheeren, niets beters belastingen dan den genever, die een ongezonde drank is. Wij hebben een boekje voor ons liggen, hetwelk getuigschriften bevat van 500 geneesheeren, waarbij zij verklaren dat de genever, zelfs genomen in de kleinste hoeveelheid, nadeelig is aan de gezondheid zoowel van ligchaam als geest.

Men beweert, dat zekere klas van werklieden als kolendragers, kalkwerkers enz., den genever niet missen kunnen. De gemelde getuigschriften ontkennen zulks ten stelligste en zeggen, dat zij den sterken drank noodig hebben, niet uit hoofde van hun werk, maar uit hoofde der gewoonte, waaraan zij zich hebben verlaafd. Een goed glas hier, die gezonde volksdrank, zou hun veel beter dienen, dan den ontzenuwden genever.

M. Lassubez.

De vertooning welke M. Lassubez verleden zondag in de groote zaal van den Casino heeft gegeven, heeft veel bijval gehad. De talrijke aanschouwers zijn ten uiterste te vrede geweest over de uitvoering van alle gedeeltes van het programma.

De familie Lassubez zal aanstaanden donderdag eene nieuwe en geheel veranderde vertooning geven die ongetwijfeld door eene talrijke menigte zal bijgewoond worden.

Wij zullen het programma ervan in ons nummer van donderdag mededeelen.

Rechterlijke kronijk.

In de maand november 1868 had er een voorval plaats op de linie des spoorwegs van Liërs naar Vivegnis thans door de neerlandische compagnie, in gebruik. De genaamde R..., bediende, werd aan het hoofd getroffen door eene der dwarsbalken van de brug, tot doorgang dienende en viel op de baan, alwaar zijn been door de wielen van verscheidene waggons vermorzeld werd. Naar het hospitaal overgebracht, onderging hij er de

afzetting van dit lidmaat, en bleef verscheidene weken in behandeling.

Een onderzoek, over de oorzaak van het voorval geopend, had bewezen dat de brug boven de baan, op geene regelmatige hoogte was daargesteld en daarenboven dat de waggon trein meer dan eene gevone hoogte had.

M. R... eischte schadevergoeding van de neerlandische compagnie. Deze compagnie betrof de maatschappij van den luikschon-limburgschen spoorweg in zaak, van wie zij de linie overgenomen, en deze laatste nam baren toelicht tegen M. Van der Elst, gebroeders en C°, die de baan hadden gelegd.

Deze zaak is thans opgelost door het beroepshof van Luik, dat het vonnis bekrachtigt, welk 20 000 francs schadevergoeding toestaat aan M. R... ten laste der neerlandische compagnie en het beroep verworpt van deze tegen den luikschon-limburgschen spoorweg, uit reden dat deze de spoorbaanlinie onderzocht en aanvaard hebende, het recht niet heeft zich op de gebrekkelijkheid van daargestelling te steunen, die zouden kunnen bestaan hebben en niet bestatigd waren.

Men leest in een blad:

Woensdag namiddag waren wij te Brussel getuige van een geval, dat de omstanders met verontwaardiging vervulde. Eene dochter die, volgens haar voorkomen, tot eene welstellende boerenfamilie moest behooren, zat in de wachtzaal der Noorderstatie te weenen. Het meisje zegde dat zij van Rousselaere was en derwaarts moest terugkeren; dat zij reeds drie of vier konvooien had zien vertrekken zonder te kunnen meegaan, ter oorzaak dat hij die de kaartjes gaf, haar niet verstand wanneer zij een coupon vroeg voor Rousselaere; dat zij reeds herhaalde maal aan het vensterke geweest zijnde om zich te verklaren, er eindelijk niet meer durfde terugkeren, om rede der barsche wijze op welke zij in het fransk behandeld werd, en zij thans radeloos was wat er haar te doen stond. Onnoodig te zeggen dat wij het meisje welhaast hadden gerust gesteld door zelf voor haar een kaartje te gaan halen voor ROLLERS...

Alle verdere bemerkingen zijn hier overbodig. Alleenlijk vragen wij aan het gouvernement twee dingen: Ten eerste, dat het behoudende, de twee talen sprekende, zou aanstellen aan de posten waar er personen moeten bediend worden die tot al de klassen der samenleving behooren en dus maar de eene of de andere taal machtig zijn; ten tweede, dat het aan zijne bedienden eene *Manuel de Politesse* zou zenden, met bevel van dien, in onze ledige uren, te bestudeeren.

— Men schrijft uit Brussel, 17 maart:

De *Chronique* deelt eenige inlichtingen mede over de aanhouding van den heer A..., sedert zes weken in de Kleine Karmelieten opgesloten, onder beschuldiging van moord, of medeplichtigheid aan moord op de dames Van de Poel.

De heer A..., een Hollander, is sedert vijf-entwintig jaar in België gevestigd, waar hij de openbare achtung genoot. Eemige jaren geleden verliet A... België, om te Rotterdam eene bakkerij te gaan stichten. Dit gebouw werd door brand vernield, en hij keerde naar ons land terug. Na een kort verblijf te Antwerpen, kwam hij zich te Brussel vestigen, en is er sedert gebleven. De heer A..., weduwnaar gebleven met vier kinderen — drie jongens en een meisje — had te Rotterdam kennis gemaakt met eene weduwe, moeder van twee dochters. In de maand augusti laatst, twee maanden ongevraagd voor den moord in de Brabantstraat, trouwde A... met die dame, en de kinderen uit hunne eerste huwelijken kwamen samen met hen wonen.

Weltra werd het gemeenzame leven tusschen de kinderen der twee bedden onverdragelijk, en eene scheiding besloten. De vier kinderen van den heer A..., waarvan twee bedienden vervullen, die hen voor gebrek behoeden, verlieten het ouderlijke huis, om te Elsene een appartement te gaan bewonen. Die scheiding is voor, niet na de aanhouding van den vader gebeurd, zooals een blad verkeerd gezegd had. Onze lezers weten reeds dat de heer A..., op de aanklacht van eenen naamlozen brief, die hem als moordenaar der dames Van de Poel aangaf, bij den onderzoekrechter ontboden was, en uitleggingen had moeten geven, die ongetwijfeld dezen magistrat voldoende voorkwamen, wijl hij niet aandrang. Echter, vier maanden na die onderzochte werd de heer A... eensklaps van zijn bed gesleurd, waarop hij sedert drie weken lag met eene erge ongesteldheid, en eene aanhoudingsmandat zond hem naar de Kleine Karmelieten, waar hij, uit hoofde van zijnen zekelijken toestand, in de ziekenzaal geplaatst werd.

De zaken van den heer A... gingen slecht. Twee of drie weken voor zijne aanhouding had hij eenen advokaat dezer stad gelast zijne schuldeisers bijeen te roepen en hun eene uitspraak te

vragen. Die schikking mistukte, ten gevolge des tegenstands van eenen schuldeischer, die eene vonnis tegen hem had, en welke de verkoop van de meubelen en koopwaren eischte. De heer A... wanhoopte echter niet, een uitspraak te bekomen, maar zijne zekelijke toestand maakte het hem onmogelijk eenen voetstap aan te wenden. Als hij gevangen zat, werd die onmogelijkheid nog grooter. Hem bleef dus niets meer over dan zijnen bilan naar te leggen, en dat heeft hij gedaan.

Men heeft zich afgevraagd waarom de naam van M. A... van zijn uithangbord verdwenen is. Ziehier de uitlegging: Sedert het failliet van hunnen stiefvader hebben de dochters uit het eerste bed van vrouw A... den handel op hunnen naam overgenomen.

— Tervil onze doctrinaire letterkundigen, in hunne dagbladen, hun best doen om den Garibaldi-roman als een meesterstuk op te zetten — enkel omdat ied-re priester, welke er in voorkomt, een schurk is — wordt dit letterkundig mismaksel in een Hollandsch protestantsch blad, *het Vaderland*, oogenadig afgebroken, en als een boek vol onzin en gebreken uitgekraaid. Het oordeel van den afbreker zal men wel als in laatste beroep geveld kunnen beschouwen, als men weet, dat het gestreken is door een letterkundige van hooge en onmiskenbare verdiensten door Dr. Linde, meer gekend onder den naam van de oude heer Smits.

— De uitgever van Victor Hugo's werken, de heer Lacroix, heeft het eigendomsrecht der door Rochefort uitgegeven gazet: *Le Marseillais*, gekocht voor 100,000 franken.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Men schrijft uit Maastricht, 16 maart: Met het slechten der vesting is men goed gevorderd. De acht poorten, die in den walruur om de Maastricht-wijk waren, alsook 't grootste gedeelte van den ringmuur, zijn geheel verdwenen.

Volgens een te Haarlem loopend gerucht zou zich op de laatste paardenmarkt het volgende geval hebben voorgedaan.

Een onbekende boer verkocht aan een ander een paard en ontving het bedongen kooppeld, waarna de koper in een der herbergen zich neezette en het paard zoolang aan de lijn liet staan. In dien tusschentijd verkocht de gewezene eigenaar het paard weder aan een ander, ontving weder het kooppeld en is toen spoorloos verdwenen. Bij het einde van de markt kwamen beide koopers uit de herberg en d-den beiden hunne aanspraken op het paard gelden. Toen de politie er zich mede bemoeide, bleek het dat geen der beide koopers den tijd wist, waarop hij het paard gekocht had, en het dus niet was uit te maken wie de eerste koper, in dit geval natuurlijk de eigenaar was. Omtrent den koper was alle aanvraag vergeefs. De afloop dezer zaak wordt niet verhaald.

Men schrijft uit Zwolle, den 18 maart:

Het koopen van paarden voor Fransche rekening heeft in den laatsten tijd eene ongekende uitbreiding gekregen. Fransche kooplieden, door tolken vergezeld, reizen het platteland uren ver in dezen omtrek af en besteden voor schoone paarden verbazend hooge prijzen. Een landbouwer uit Zwollerkerpel leverde hier ter stede eergisteren nog een span tuigpaarden af voor /1450. De verzending geschiedt van hier over den centraalspoorweg, met bestemming naar het zuidelijk gedeelte van Frankrijk.

Men schrijft uit Vollenhove, den 18 maart.

De vischerij alhier heeft gisteren en heden aangebracht 130,000 stuks haring, grotendeels opgekocht voor Frankrijk en Duitschland. Men verwacht hier veel goeds van de vrijstelling van den invoer van alle visch, welken maatregel de Belgische regering aan de Kamers heeft voorgesteld.

Frankrijk.

Mgr Dupanloup heeft in eene breedvoerigen brief geantwoord op dien, welke Mgr Dechamps hem heeft toegericht, over de kwestie der onfeilbaarheid. Mgr Dupanloup verklaart zich altijd tegen de gepastheid van het oogeblik, om deze kwestie aan te raken. Wat het principie betreft, daarover zwijgt de bisschop van Orleans.

EEN WETENSWAARDIG GEVAL.

Een geneeskundig dagblad, *Montpellier médical*, bevat 't volgende zeer wetenswaardig geval: « Een 19jarige jongeling, welke zich voor eenen oven te slapen gelegd had, die door mid-

del van houtskolen aangesteken was, werd de anderendaags 's morgens, ten 6 ure, beweegloos gevonden.

« De teekens van den dood schenen zeker te zijn; er werd een gloeiend ijzer op de planken der voeten, op den onderbuis en op de polsen gelegd; er vertoonde zich geen enkel teeken van gevoel.

« Men werkte met de elektriciteit. Gedurende twee uren werd de voltaische kolom op verschillende gedeelten van het lichaam gericht: doch zonder uitslag.

« Men was op het punt van de proefvormingen op te schorsen, toen men zich overtuigde, dat de wangen, ten gevolge der schokken, door de hersens heen gericht, warm werden; men verdubdelde de pogingen; eindelijk na acht uren elektrisering, keerde de jongeling tot het leven terug. »

PRINS PIERRE-BONAPARTE.

Het is maandag, dat de zaak van prins Pierre voor het hof te Tours werd opgeroepen. Verleden zondag, is de prins in de handen der gendarmerie overgeleverd en naar Tours overgebracht. In de gevangenis zal de prins de vertrekken van den directeur bewonen. M. Rochefort, als getuige der burgerlijke partij geuiterd, is nog niet overgebracht. Mevrouw de prinses Bonaparte is reeds te Tours; zij heeft gisteren de stad doorwandeld en aller aandacht getrokken. De stad is opgekropt van vreemdelingen.

Spanje.

BEGRAFFENIS VAN HENRI VAN BOURBON.

Men leest in de *Correspondance Havas*:

« Men schrijft uit Madrid, 15 maart: Heden zal de begrafenis van don Henri van Bourbon plaats hebben. Ik weet nog niet of men hem de militaire er bewijzen zal; doch ik weet dat de republikeinen denken van deze plechtigheid eene tegelijkertijd republikeinische, antimontpensische en anti-fransche manifestatie te maken.

« Zij hebben de muren van Madrid overdekt met eene plakkaat, beginnende als volgt:

« Henri van Bourbon is gestorven als slachtoffer zijner vaderlandshede, voor de spaansche onafhankelijkheid, enz. »

« Deze begrafenis levert eene tamelijk opmerkenwaardige bijzonderheid op. De gestedelijkheid is niet opgeroepen. De lijfwacht is, gedurende de tentoonstelling van het lijk, aan de vrijmetselaars toevertrouwd. (Men weet ongetwijfeld, dat don Henri aan dit order toebehoorde van hetwelk zijn vader de laatste grootmeester in Spanje was, en hij zelf bekleedde den oppersten graad, welke men hem onlangs, ter herinnering aan zijnen vader, verleid had.)

« Men verzekert, dat de vrijmetselaars, welke in deze omstandigheid al de plechtigheden van hun ritueel gevolgd hebben, voornemens zijn, hem met hunne eerebetreks naar zijne laatste rustplaats te begeleiden. De plechtigheid belooft dus onder meer dan een opzicht opmerkenwaardig te zullen zijn.

« Heden heeft er eene groote parade van de troepen van het garnizoen plaats. Verscheidene personen beschouwen dezelve als eene voorzorg van het gouvernement tegen openbare wanorders, niettegenstaande dezelve niet waarschijnlijk zijn.

« De dagbladen hebben met alles gezegd opzichts de gevolgen, welke voor den hertog van Montpensier uit het tweegevecht kunnen voortvloeien.

« De wet straft het tweegevecht met een interment van vier tot zes jaren in eene plaats, gelegen op eenen afstand van ten minste tien mijlen van de streek in welke het tweegevecht plaats heeft. Zij bevat overigens: 1° het verbod van openbare ambte vervullen; 2° het verlies der burgerlijke en politieke rechten.

« P. S. De begrafenis van don Henri heeft plaats gehad; alles is rustig voorbijgegaan. De plechtigheid had het indrukwekkend aanzien niet, hetwelk men er aan dacht te geven.

« De vrijmetselaars woonden dezelve bij, met al hunne eerebetreks versierd; doch dit viel weinig in den smaak der bevolking van Madrid. Eene bende straatjongens vervolgde de vrijmetselaars en juwde hen uit. »

Engeland.

Men heeft den 17 eene belangrijke depeche ontvangen, meldende, dat de stoomboot *Mary*, bij den heerschenenden mist de stoomboot *Nor-mandy*, dienst doende tusschen Southampton en de eilanden van het kanaal (Jersey en Guernesay) heeft overzeeld, en dat dit laatste vaartug een uur later gezonken is. De depeche meldde ons-gelijks dat men een gedeelte der passagiers heeft kunnen redden, doch dat er 17 verdronken waren.